

bemærke, at jeg antager, at dette utvivlsomt maa bethyde — men det burde maaskee hellere været sagt med rene og klare Ord —, at den træder i Kraft 8 Dage efter den Datum, som det Nummer af Lovtidenden bærer, hvort den er indført, idet det er Lovtidendens Udgivelse med en bestemt Dato, hvorpaa det kommer an. Men, naar det altsaa er en Selvfølge, at en Lov, naar nu Lovtidenden f. Ex. udkommer om Lørdagen, først skal gjælde fra den næste Lørdag, saa er det jo umuligt at fastholde den nævnte gamle Theori. Ifølge bestomindre anseer jeg det dog for meget vigtigt, at der i Lovforslaget vælges et andet Udtryk end det gamle „den almindelige og for Alle forbindende Bekjendtgørelsesform“, ved Siden af hvilket man hidtil har fastholdt den gamle Theori, at der ogsaa kunde opnaaes en anden for de Enkelte forbindende Bekjendtgørelse af den stadfæstede Lov eller Befaling, som altsaa skulde adlydes. Det af mig her omtalte Spørgsmaal har været Gjenstand for en udførlig Discussion, men jeg har bestræbt mig for her kun at berøre det saa kort, som jeg kunde, naar det dog skulde blive ganske klart for Thingets værende Medlemmer.

Derimod anseer jeg det for at være ganske i sin Orden, naar Lovforslagets § 2 har brugt Ordene „Love og Anordninger“, idet jeg formener, at den Sprogbrug har fuldstændig Hjemmel i Lovgivningen, at disse tvende Ord omfatte Alt, hvad der efter kompetente Autoriteters Beslutning skal bekjendtgøres til almindelig Efterlevelse, og at navnlig Ordet „Anordninger“ ikke blot i sig indbefatter kongelige Anordninger, men ogsaa de fra andre kompetente Autoriteter udgaaende Anordninger, Kundgjørelser og Bekjendtgørelser, som ligeledes skulde bringes til almindelig Kundskab til Efterlevelse. Men netop fordi dette er saa, troer jeg, at Lovforslagets § 1 er affattet noget uklar, saa at man virkelig ikke engang med Bestemthed kan see, hvad der har været den egentlige Hensigt med dens Affattelse; i ethvert Tilfælde troer jeg ikke, at dens Affattelse er forsigtig. Det hedder jo nemlig i § 1: „Fra 1ste Januar 1871 udgives ved Justitsministeriets Foranstaltning en Lovtidende, i hvilken bliver at indføre alle Love

og Anordninger“ — her benyttes altsaa det samme Udtryk, som findes i sin tekniske Betydning i § 2, hvor den egentlige Hovedregel for den bindende Bekjendtgørelse gives — „samt“ — nu tilføies der — „de kongelige Befalinger og ministerielle Kundgjørelser, som efter de hidtil gjældende Regler vilde have været at læse til Thinge eller af anden Grund ønskes bragte til almindelig Kundskab“. Herimod har jeg nu for det Første at indvende, at, hvis min Opfattelse af Ordene „Love og Anordninger“ er rigtig — og jeg troer ikke, at den høitværende Justitsminister vil modsigge denne min Opfattelse, med Hensyn til § 2 — saa maade under disse Ord alle- rede være indbefattet de Kundgjørelser, som efter de hidtil gjældende Regler vilde have været at læse til Thinge for at bringes til almindelig Kundskab. Naar der ved Siden heraf tales om kongelige Befalinger, saa er dette altsaa noget forvirrende. Herved pleier man jo at tænke paa Rescripter og Resolutioner, som enten ikke saaledes umiddelbart høre ind under den almindelige Lov- og Anordningsform, eller som, hvis de gjøre det, ogsaa bør træde frem i Anordningsform og som saadanne bør meddeles til almindelig Efterlevelse, hvortil Rescripter og Resolutioner, som ikke høre ind under Categoryen: Love og Anordninger, heller ikke bør bekjendtgøres som disse. Endnu betænkeligere foreskommer det mig imidlertid at være, naar det endvidere hedder i § 1, at ogsaa andre Bekjendtgørelser skulde optages deri, som af anden Grund ønskes bragte til almindelig Kundskab. Hvad skal der forståes herved? Tænkes der herved paa en Bekjendtgørelse paa samme Maade, som Bekjendtgørelser stee i en Avis eller i Departementstidenden? Hvis dette er Tilfældet, da anseer jeg det for en uheldig Sammenblanding. Jeg troer, at man maa fordrø, at Borgerne, som skulde vide, hvad der er kundgjort til almindelig Efterlevelse, ogsaa kunne forlange, at den Tidende, hvori de Love og Anordninger optages, som de skulde kjende, holdes reen, saa at der ikke ved Siden deraf i den optages noget Andet, som har en anden Character, hvor interessant og nyttigt det saa end kunde være at kjende dette.